

Tanévnyitó, tanévzáró és a keresztyén nevelés jelentősége óvodás gyermekeink életében

„Urunk, légy előttünk, és vezess minket! Légy alattunk, hogy hordozz minket! Légy felettünk, hogy megáldj, és körülöttünk, hogy megóvj minket! Légy bennünk, hogy test, lélek és szellem a tied legyen, és téged jól szolgáljon, nevedet dicsőítse!”

(N. Söderblom)

Vezess Jézusunk! Ezzel a kéréssel állunk meg az óvodai tanévnyitó alkalmain templomunkban. Isten segítségét kérjük az előttünk álló munkához, úgy vezessük gyermekeinket az Úr Jézushoz, hogy istenfélő nevelésünk által, könnyen meghallják az evangéliumot.

A tanévnyitó ünnepség a megszokott módon, az evangélikus templomban, egy szeptemberi vasárnap délután kerül megrendezésre. A gyermekek a kezdés előtt negyed órával, az első padokban elfoglalják a kijelölt helyüket, és nagy izgalommal várják az eseményeket. A közös egyházi éneket az orgona hangjai teszik ünnepélyesebbé. Detre János, lelkészünk útra indító igehirdetése után, óvodavezetőnk, Karacs Péterné tanévnyitó gondolatai hangoznak el. A középsős és nagycsoportos gyermekek közös énekléssel és versekkel dicsérik Isten nagy kegyelmét, szeretetét, Jézus Krisztus jelenlétét mindennapi életünkben.

„Hívd be, s szívedbe fogadd!

Más lesz életed útja,

Boldog leszel ideleln,

Szeretet tölti be szíved,

S vár rád a menny odafenn!” (Losonczi Léna: Hallod-e?)

Szülők, nagyszülők csodálattal és meghatottan figyelik csemetéik részvételét. Valódi öröm járja át szívünket, amikor a gitár, a fuvola és a zongora kíséretében felcsendül gyermekeink éneke. A közös imádság után, lelkészünk Isten áldását kéri mindnyájunkra, az új nevelési évünk kezdetére. Isten áldására mindenkinek szüksége van, melyek hatása elkísér a mindennapokban.

A tanévzáró ünnepségünknek, hasonlóan a tanévnyitóhoz, szintén a templomunk ad otthont. Az elmúlt egy esztendő hálaadásába a legkisebbek is bekapcsolódnak. Csoportonként versekkel, énekekkel adunk hálát Istenünknek az együtt töltött napokért. Ezek a napok nem csak az egymáshoz való kötődést segítették elő, hanem megalapozták az Istenben való bizalmat, hitet.

Miért fontos, hogy ezek az alkalmak templomunkban legyenek? A templomot Isten házának nevezzük, amely arra ösztönöz bennünket, hogy gyermekeinknek megtanítsuk azt a tiszteletet, amellyel Isten jelenlétének tartozunk. Ezáltal a helyes viselkedést is megköveteljük a templomban. Fontos a csend gyakorlása, mellyel

nekünk, felnőtteknek jó példával kell elől járnunk. A templomi alkalmak nem csak azt a célt szolgálják, hogy a helyes külső viselkedés belsővé váljon, hanem, hogy az Istenben való hit értelmét kifejlesszük. Minél jobban nő a hit, annál jobban felébred a tisztelet, és akkor a helyes külső viselkedés magától érthetővé válik. Mindezekén túl a gyermekek egy része ritkán jár templomba, nem ismeri a templom belső részeit, elrendezését, nem látott még orgonát, oltárt. Itt ismerkednek a gyermekek az evangélikus istentiszteleti renddel, és az egyházi, gyülekezeti énekekkel. A templomban fontos a közösség megélése. Nem létezik ünnep közösség nélkül, ezt már a bibliai hagyományokból is megtudhatjuk. Az egész nép, vagy gyülekezet lép kapcsolatba Istennel, közösen énekelnek, imádkoznak.

Olyan óvodák közé soroljuk magunkat, ahol nem csak az oktatásra helyeződik a hangsúly, hanem küldetésünknek tekintjük a gyermekek nevelését, keresztyén szellemiségben. Isten igéjének hirdetése által gondozzuk a ránk bízottak lelkét, eljuttatjuk őket a Vele való közösségre. Lelki nevelésünk másik fontos alappillére a zenei nevelés, amely énekszóval való hálaadás, öröm, esetleg bánat kifejezésére ad lehetőséget. A gyermekeknek szükségük van az iránymutatásra, amely által maradandó értéket, lelki táplálékot tudunk útravalóul adni.

A nevelés folyamata nemcsak bizonyos készségek kialakítását jelenti, hanem, az érzelmeik: a félelem, a harag, a csalódás kezelésének módját is. A gyermek jelleme a nevelés során fejlődik, mely által elsajátítja az alapvető értékeket, mint például a becsületesség, a szorgalom, a bátorság. Közösségeinkben a szeretet és a megbocsátás a fő rendező erő az egymás közötti működésnek és kommunikációnak. Ehhez nekünk, keresztyén pedagógusoknak, megélt belső tartalommal kell rendelkezünk, hogy hitelesek legyünk. A hitéleti nevelés nem korlátozódhat a bibliai történetek elmesélésére, és a jócselekedetekre való biztatásra, hanem, hogy az Istentől kapott szeretetet megélve tudjuk továbbadni. Arra kaptunk meghívást, hogy Istent képviseljük a világban. Hívásunk különleges helyet foglal el az emberek világában. Hívó pedagógusként feladatunk, hogy ápoljuk a keresztyén hagyományokat, szokásokat, életvitelt, és ebben jó példával járunk elől. Mutassuk meg az ünneplés vallásos tartalommal való megtöltésének lehetőségeit a családoknak.

A mi hiteles közreműködésünkkel a hitnek olyan magocskái vernek gyökeret az óvodások lelkében, amelyek segítségével képesek lesznek Isten mellett dönteni, elfogadni Isten szeretetét.

„Ne félj, mert hordoz téged az ige, melyből életet merítesz! Ne félj, mert az ő igéje hordoz téged, akitől életed van! Ne félj az új naptól, amelybe elindulsz, és amelyért élsz! Ne félj az új naptól, amelybe elindít az, akiért élsz!” (F. Baltruweit)

Králik Sándorné

